

Efter forelæggelsen erklærede *ambassadør Coulbaly*, at resolutionen ville kunne vedtages med simpelt flertal. Hertil bemærkede *USAs repræsentant*, at de nye lande øjensynligt ikke længere betragtede koloniafviklingen som et vigtigt spørgsmål i FN-pagten forstod; han stillede i øvrigt forslag om, at Generalforsamlingen skulle konstatere, at resolutionen indeholdt rekommandationer om fred og sikkerhed, og $\frac{2}{3}$'s flertal var nødvendigt. Forslagsstillerne hævdede derimod, at resolutionsforslaget ikke indeholdt anbefalinger med hensyn til fred og sikkerhed; endvidere henviste forslagsstillerne til, at da pagten har et kapitel om ikke-selvstyrende områder, havde det været naturligt direkte i art. 18, stk. 2, at udtale, at stk. 2 omfattede nævnte kapitel, hvis det havde været meningen, at $\frac{2}{3}$'s flertal var påkrævet i kolonispørgsmål. Efter en timelang debat blev det med 59 stemmer mod 45, medens 4 afstod, vedtaget, at simpelt flertal var tilstrækkeligt til vedtagelse af resolutionen og dens enkelte paragraffer.

Resolutionen (res. 2105) blev vedtaget den 20. december 1965 med stemmetallene 74 (afro-asiaterne, kommunisterne og enkelte latinamerikanere) — 6 (Australien, New Zealand, Portugal, Sydafrika, Storbritannien og USA) — 27 (de nordiske lande, Beneluxlandene, Frankrig, Italien, Irland, Canada, Østrig samt nogle latinamerikanske lande). Forinden var afholdt en række delafstemninger om enkeltparagraffer.

I en dansk stemmeforklaring udtalte *ministerråd Skjold Mellbin*, at det i betragtning af Danmarks positive holdning til afkoloniseringsprocessen var med den største beklagelse, at man ikke så sig i stand til at støtte det foreliggende resolutionsforslag. Man kunne fra dansk side ikke acceptere den ukvalificerede udtalelse om truslen mod fred og sikkerhed i indledningen; anmodningen til alle stater og internationale organisationer om ikke at yde bistand til Portugal og Sydafrika gik ud over Generalforsamlingens kompetence; paragraffen om nedlæggelse af baser havde intet med afkolonisering at gøre, og Generalforsamlingen kunne og burde ikke delegere sin myndighed til at fremsætte anbefalinger til Sikkerhedsrådet som sket i resolutionens slutning.

Små territorier i Atlanten, Det Karaibiske Hav samt Stillehavet.

(Dagsordenens punkt 23).

Fjerde udvalg afholdt i midten af november generaldebat om en række ikke-selvstyrende områder, hvoraf de fleste er beliggende på den vestlige halvkugle eller i det vestlige Stillehav.

Debatten måtte naturligvis få et noget usammenhængende præg. En række repræsentanter afgav indlæg af *general* karakter med *eksempler* hentet fra enkelte territorier, medens andre valgte udelukkende at behandle enkelte territorier, som havde disse landes specielle interesse. Det kan således generelt siges, at de latinamerikanske lande koncentrerede sig om Falklandsøerne og Britisk Guiana, de nordafrikanske stater — i særdeleshed Marokko og Mauritien — om de spanske territorier, Ifni og Spansk Sahara, de kommunistiske og venstreorienterede afrikanske stater om koloniområder, hvorpå der er anlagt militære baser, eller som i øvrigt er af strategisk betydning. Der var således til en vis grad tale om en gentagelse af generaldebatten i plenarforsamlingen.

De territorier, om hvilke selvstændige resolutioner blev vedtaget, vil blive omtalt nedenfor. Disse territorier var Britisk Guiana, Gibraltar, Mauritius, Fiji, Falklandsøerne og de spanske koloniområder i Afrika.

Om de øvrige, i alt 26, ø-territorier vedtog *udvalget* den 7. december *en resolution*, der bl. a. udtaler, at tilstedeværelsen af militære baser på koloniale territorier udgør en hindring for disses frihed og uafhængighed, anmoder de administrerende magter om at nedlægge disse baser, samt anmoder de administrerende magter om at tillade FN-besøgsmissioner til territorierne. For resolutionen stemte 76, 8 stemte imod (Australien, Frankrig, Haiti, Nicaragua, Portugal, Storbritannien og USA) og 14 afstod (bl. a. de nordiske lande, Canada, New Zealand, en række vestlige lande i øvrigt samt Thailand og Togo). Forinden havde der været afholdt delafstemninger om de operative paragraffer, der omhandlede militære baser. Begge paragraffer vedtoges af udvalget med stemmetallene 50-26-23 og 50-27-22; blandt nej-stemmerne var alle de vestlige lande (med undtagelse af Finland og